

శ్రీమద్

అన్నపూర్ణ
వారి

డాక్టర్

చక్రవర్తి

విద్యార్థి: శ్రీమధుసూదనరావు B.A. + దర్శకుడు: ఆమర్తి సుబ్బారావు

నవయుగ

డాక్టర్ చక్రవర్తి

వైద్య శాస్త్రంలో ప్రత్యేక శిక్షణ కొరకు విదేశాలకు వెళ్ళి వచ్చిన డాక్టర్ చక్రవర్తికి విమానాశ్రయంలో మిత్రులు, అతనిని ప్రేమించిన డాక్టర్ శ్రీదేవి ఘనస్వాగత మిచ్చారు. డాక్టర్ చక్రవర్తి శ్రీదేవి త్వరలోనే వివాహం చేసుకోబోతున్నారని తెలిసిన మిత్రులందరూ వారిని పరిహాసాలతో ముంచెత్తివేశారు.

డా॥ చక్రవర్తిని విదేశాలకు పంపటానికి ప్రధానకారకురాలైన చక్రవర్తి చెల్లెలు సుధ, ఆమె భర్త శేఖర్ చక్రవర్తి పునరాగమనానికి ఎంతో సంతోషించారు. సుధ కథారచనా వ్యాసంగంలోను, సంగీతంలోను పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించిందన్న విషయం తెలుసుకొన్న చక్రవర్తి మరింత ఆనందపడ్డాడు.

కాని ఈ సంతోషం ఎంతోకాలం నిలువలేదు. తన ప్రాణ సమంగా చూసుకొంటున్న సుధకు క్యాన్సర్ వ్యాధి సోకిందని తెలిసిన చక్రవర్తి వ్యాధి నివారణకు తన శక్తినంతా ధారపోశాడు. అయినప్పటికీ ఫలితం లేకపోయింది.

మరణ శయ్యపైనున్న సుధ తన మరణానంతరం తన భర్తతోగల సంబంధ బాంధవ్యాలను మరింత దృఢం చేయాలనే ఉద్దేశంతో శేఖర్ సోదరియైన నిర్మలను వివాహమాడ వలసిందిగా చక్రవర్తినికోరి శాశ్వతంగా కన్నుమూసింది. చక్రవర్తి శ్రీదేవిని ప్రేమిస్తున్న సంగతి ఆమెకు తెలియదు.

పరిస్థితులను అర్థం చేసుకొని నిర్మలా, చక్రవర్తుల వివాహానికి తోడ్పడింది శ్రీదేవి.

సుధ స్మృతి చిహ్నంగా శేఖర్ నిర్మించిన నర్సింగ్ హోంలో డాక్టర్ చక్రవర్తి పని ప్రారంభించాడు.

రవీంద్ర ఇంజనీరు, చక్రవర్తి మిత్రుడు. రవీంద్ర ఇల్లాలు మాధవి. వారు అన్యోన్యత గల ఆదర్శ దంపతులు.

నూతన దంపతులైన నిర్మలా, చక్రవర్తులను రవీంద్ర తన యింటికి విందుకు ఆహ్వానించాడు, మాధవి ఉన్నత విద్యావంతురాలు. రచయిత్రి, సంగీత కళానిధి. అన్నిటికంటే మించి ఆదర్శ గృహిణి. ఈ విషయాలను తెలుసుకొన్న చక్రవర్తికి ఆమెలో తన సోదరి సుధ ఛాయలు గోచరించినవి. సుధపై గల వాత్సల్యాన్ని మాధవినైపు మరల్చాడు. ఆ విధంగా అతనికి కొంత ఊరట లభించింది.

మాధవీ చక్రవర్తుల సాన్నిహిత్యాన్ని అపార్థం చేసుకొన్న నిర్మల హృదయంలో అసూయ మొలకెత్తింది. దానికి వంటమనిషి సూర్యకాంతం దుర్బోధలు మరింత దోహద మిచ్చాయి. ఇదే సమయంలో గర్భవతియైన మాధవి రక్షణ భారాన్ని చక్రవర్తికి వప్పగించి రవీంద్ర క్యాంపుకు వెళ్ళాడు.

వంటమనిషి దుర్బోధలకులొంగి నిర్మల రవీంద్రకు ఒక ఆకాశరామన్న ఉత్తరం వ్రాసింది.

మాధవీ, చక్రవర్తుల ప్రవర్తనకు నీచత్వాన్ని ఆపాదిస్తూ తనకు వచ్చిన లేఖను చూచి రవీంద్ర చకితుడైనాడు. అతనిలో అనుమానం పొడసూపింది. గతంలో జరిగిన కొన్ని కొన్ని ఘటనలు ఈ అనుమానాన్ని బలపరచేవిగా తోచాయి. వెంటనే క్యాంపు నుండి బయలుదేరి వచ్చాడు.

శంకిత హృదయంతో చూచేవాడికి అన్నీ అలానే గోచరిస్తాయనేది రవీంద్ర విషయంలో అక్షరాల నిజం. మాధవి తాను నిర్దోషినని ఎంత చెప్పినా వినక మూర్ఖత్వంతో ఆమెను పుట్టింటికి పంపివేశాడు.

నిర్మలకు సూర్యకాంతం దుర్బోధలు చేస్తున్నదని గ్రహించిన చక్రవర్తి ఆమెను పనినుండి తొలగించివేశాడు. సూర్యకాంతం రవీంద్రవద్ద వంటమనిషిగా చేరింది.

మనోవైకల్యం పొందిన రవీంద్ర త్రాగుడుకు అలవాటు కడి క్లబ్బులవెంట తిరగటం ప్రారంభించాడు. ఆకస్మికంగా పతన

వస్త్రకు చేరుకొన్న మిత్రునికి హితవు చెప్పాలని వచ్చిన చక్రవర్తిని అవమానించాడు.

ఎల్లప్పుడూ ఏదో ఆలోచిస్తూ పరధ్యానంగా ఉంటున్న మాధవి పరిస్థితి ఆమె సోదరుడైన శ్రీధర్‌కు ఆందోళన కలిగించింది. కారణం చెప్పమని మాధవిని వొత్తిడి చేశాడు. మాధవి జరిగిన విషయాన్ని తెలియ జేసేసరికి శ్రీధర్ నిశ్చేష్టుడయ్యాడు.

సూర్యకాంతం కూతురు పద్మవైపుకు ఆకర్షింప బడ్డాడు రవీంద్ర. గ్రుడ్డి మోహంలో ఆమెను పెళ్ళిచేసుకొంటానని వాగ్దానం చేసి ఇంటి తాళాలు వప్పగించాడు.

అవకాశం దొరకగానే రవీంద్ర ఇంటిలోగల నగలు ధరించి తన ప్రియుడైన స్వామితో పరారైంది పద్మ. చోరి విషయం పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేశాడు రవీంద్ర. స్వామి, పద్మలను నగలతోనూ పోలీసులు పట్టుకొన్నారు. నగలను గుర్తుపట్టడానికి మాధవి నిరాకరించింది. రవీంద్ర పతనవస్త్రను గురించి శ్రీధర్ మాధవికి తెలియజేశాడు. ఏ విధంగానైనా తన భర్తను రక్షించమని మాధవి సోదరుని వేడుకొంది. శ్రీధర్ బయలుదేరాడు.

తరువాత కథ తెరపై చూడండి.

పాటలు

పాట నెం. 1

రచన : ఆరుద్ర

నేపథ్యం : సుశీల: ఘంటసాల

చక్రవర్తి : ఈ మానం ఈ బిడియం -
ఇదేనా ఇదేనా చెలియకానుక

శ్రీదేవి : ఈ మానం ఈ బిడియం
ఇదేలే ఇదేలే మగువ కానుక

చక్రవర్తి : ఇన్నినాళ్ళ మన వలపులు
వికసించుట ఇందుకా

శ్రీదేవి : మమతలన్ని తమకుతామే
అల్లుకొనెడి మాలిక

శ్రీదేవి : మాటలలో తెలుపలేదు
కునసు మూగకోరిక

చక్రవర్తి : కనులుకలిసి అనువదించు
ప్రణయ భావగీతిక

చక్రవర్తి : ఏకాంతము దొరికినంత
ఎడమోమా నీ వేడుక

శ్రీదేవి : ఎంత ఎంత ఎడమైతే
అంత తీపి కలయిక

పాట నెం. 2

రచన : ఆచార్య ఆశ్రేయ

నేపథ్యం : పి. సుశీల

సుధ : పాదమని నన్నడగవలెనా - పరవశించి పాదనా
నేనే పరవశించి పాదనా -
నీవు పెంచిన హృదయమే
ఇది - నీవు నేర్పిన గానమే

నీకు గాక ఎవరికొరకు
నీవు వింటే చాలు నాకు

॥పాద॥

చిన్ననాటి ఆశలే
యీనాడు పూచెను పూవులై
ఆ పూవులన్నీ మాటలై
వినుపించు నీకు పాటలై

॥పాద॥

ఈ వీణ మ్రోగక ఆగినా,
నే పాదజాలకపోయినా
నీ మనసులో యీనాడు నిండిన
రాగమటులే వుండనీ
అనురాగ మటులే వుండనీ-

॥పాద॥

పాట నెం. 3

రచన : చాళరతి

నేపథ్యం : పి. నుకేల, వనంత

నిర్మల : నిజంచెప్పవే పిల్లా, ఎలాగుంది యీ వేళా -
నీ కెలాగుంది యీ వేళా
ఏది చూచినా ఏమి చేసినా ఏదోగా వుంది.
ఏమి చెప్పనే పిల్లా భలేగుంది యీ వేళా....

స్నేహితురాలు: చిలిపివయసు కవ్వించే,
మనసు చిలికి మురిపించే

నిర్మల : నీలికన్నులపాలులో
సరదాలు పొంగే జోరులో
సంబరాలతో సరాగాలతో సాగిపోదమా ॥నిజం॥

మాధవి : నాలో వెలిగే దీపం - నీ చిరునవ్వు చిందే రూపం
నీ కాంతిలో యీ కాంతిలో
యీ లోకమే స్వర్గము ॥నాలో॥

స్నేహితురాలు: నిన్నలేని పులికింత
కన్నెపిల్ల కో వింత

నిర్మల : పాలబుగ్గలు మీటితే
తొలిప్రేమ మొగ్గులువేసెనే
ఏల సిగ్గులే ఏమినిగులే -
మాకు తెలుసులేవే ॥నిజం॥

మాధవి : రాగం భావం నీవే -
నా అనురాగ గీతం నీవే
నీ ప్రేమలో నే లీనమై -
జీవించుటే స్వర్గము ॥రా॥

పాట నెం. 4

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ

నేపథ్యం : పి నుగిల

పాదమని నన్నడుగతగినా - పదుగురెదుటా పాదనా

కృష్ణా : పదుగురెదుటా పాదనా !

పొదలమాటున పొంచిపొంచి

ఎదను దోచిన వేణుగానము

ఒలకబోసిన రాగసుధకు

మొలకలెత్తిన లలితగీతి....

॥పాద॥

చిలిపి అల్లరి తెలిసినంతగ
వలపు తెలియని గోపకాంతలు
మెచ్చలే రీ వెచ్చనీ
హృదయాల పొంగిన-

మధురగీతి....

॥పాద॥

ఎవరులేనీ యమునాతటినీ
ఎక్కడో ఏకాంతమందున
నీవు నేనై నేను నీవై
పరవశించే -

ప్రణయగీతి....

॥పాద॥

పాట నెం 5

రచన : చాళరథి

నేపథ్యం : మాధవపెద్ది, నుగిల

అమె : ఓ వంగరాల ముంగురుల రాజా !

నీ హంగు జూసి పొంగిపోను లేరా !

నా సామిరంగ దణ్ణవోయీ !

నా జోలికింక రాకోయీ !

ఓ సిన్నోడా ! ఓ సిన్నోడా ! ఓ సిన్నోడా !

అతడు : ఓ బొంగరాల మిగలున్నదానా !

నీ కొంగు తాకి పొంగిపోతి జాణా !

నువ్ తన్నుమంటె తాళలేనే !

నీ పొందుగోరి వచ్చినానే !

ఓ చెలియ ! ఓ చెలియ ! ఓ చెలియ !

అమె : నీ కైపు కళ్ళతో - నీ కొంటె నవ్వుతో
గారడీ చేశావు

నీ తీపి మాటలు - నీళ్ళల్లో మూటలు

విన్నింక నమ్మనోయీ !

అతడు : నా సిలకా.....ఓయ్ - నీ అలకా.....ఓయ్

తెచ్చిందిలే అందం - నా కళ్లు చూడవే
నీ బొమ్మ అడెనే - మనసంత నీవేనే

ఆమె : పో పోవోయ్ -

అతడు : ఓ విల్లోయ్ -

ఆమె : కిల్లాడీ చాలులే ॥పుంగరాల॥

ఆమె : ముచ్చట్లు గాలితో మురిపాలు పూలతో
నటనలు నాతోనా ?
సరసాలు సుక్కతో నరదాలు మబ్బుతో
సయ్యాట నాతోనా ?

అతడు : ఇటు సూడవే - ఓయ్ - నీ తోడులే - ఓయ్
దాసుడు నీవాడే - ఓయ్ - నువ్వంటే సక్కన
మనసెంతో చల్లన - నా రాణి నీవేనే

ఆమె : ఓ రాజా

అతడు : నా రోజా

ఇద్దరు : ఈ రోజే హయ్ - హయ్ - హయ్ : ॥బొంగ॥

పాట నెం. 6

రచన శ్రీశ్రీ

నేపథ్యం : పుంటసాల

మనసున మనసై బ్రతుకున బ్రతుకై
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము - అదే స్వర్గము ॥మన॥

ఆకలు తీరని ఆవేశములో ఆశయాలలో ఆవేదనలో
విన్ను విన్నుగా ప్రేమించుటకు, నీ కోసమే కన్నీరునించుటకు
చీకటిమూసిన ఏకాంతములో -
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము, అదే స్వర్గము...

నే నున్నానని నిండుగ పలికే -
తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము - అదే స్వర్గము ॥మన॥

చెలిమియై కరువై, పరిపే అరుదై,
చెదరిన హృదయమై శిలయైపోగా
నీ వ్యధ తెలిసి నీడగ నిలిచే -

తోడొకరుండిన అదే భాగ్యము, అదే స్వర్గము ॥మన॥

పాట నెం. 7

రచన : ఆచార్య ఆశ్రేయ

నేపథ్యం : పి. సుశీల

నీవు లేక వీణ పలుకలే నన్నది
నీవు రాక రాధ నిలువలేనన్నది ||నీవు||

జాజిపూలు నీకై రోజు రోజు పూచె
చూచిచూచి పాపం సొమ్మసిల్లి పోయె
చందమామ నీకై తొంగి తొంగి చూచి
సరసన లేవని అలుకలు బోయె ||నీవు||

కలలనె న నిన్ను కనుల చూతమన్న
నిదురరాని నాకు కలలుకూడ రావె
కదలలేని కాలం విరహగీతి రీతి
పరువము వృధాగా బరువుగ సాగె

||నీవు||

తలుపులన్ని నీకై తెరచివుంచినాను
తలపులెన్నో మదిలో దాచి వేచినాను
శాపమింక నేను ఓవలేను స్వామి
తరుణిని కరుణను ఏలగరావా

||నీవు||

పాట నెం. 8

రచన కొనరాజు

నేపథ్యం శ్రీనివాస్ శాస్త్రి

స్వామి ఒంటిగ సమయం చిక్కిందీ !
కంటికి నిదుర రాకుంది !
మనకూ మనకూ ఇనుపగోడవలె !
తడిక అడ్డమై కూచుంది !

వద్ద : ఒంటిగ సమయం చిక్కిందా !
కంటికి నిదుర రాకుందా !
మనకూ మనకూ మనసులు కలసిన !
తడిక అడ్డమై కూచుందా ?

స్వామి : ఇంటింటా ఒక ముసలి ముటం
ప్రేమికులకు అది పెనుభూతం
కదిలితే భయం మెదిలితే భయం
ఎన్నాళ్ళో యీ ఇరకాటం

||ఒంటి||

పద్య : పెద్ద తలొక్కటి వుంటేనే
హద్దుపద్దులో వుంటాము
ప్రేమ ముదిరితే పిచ్చి రేగితే
పొద్దులో మళ్ళీ సరిగమలే

॥ఒంటిగ॥

శ్లోమి : ఎటుల భరింతును యీ విరహం
ఒట్టి చూపులతో ఏమి ఫలం :
అమ్మ వచ్చినా అరచి చచ్చినా
విడువలేను యీ అవకాశం

॥ఒంటిగ॥

పద్య : గుట్టుగసాగే సరసాన్ని
రట్టుచేయకోయి నాసామీ
తడిక దాటినా దుడుకు చేసినా,
తప్పదు మనకు తదిగిణతోం
అమ్మచేతిలో తదిగిణతోం

॥ఒంటిగ॥

పాట నెం. 9

రచన ఆచార్య ఆశ్రయ

నేపథ్యం : మంటసాల

ఎవరో జ్వాలను రగిలించారు :
వేరెవరో దానికి బలియైనారు

॥ఎవరో॥

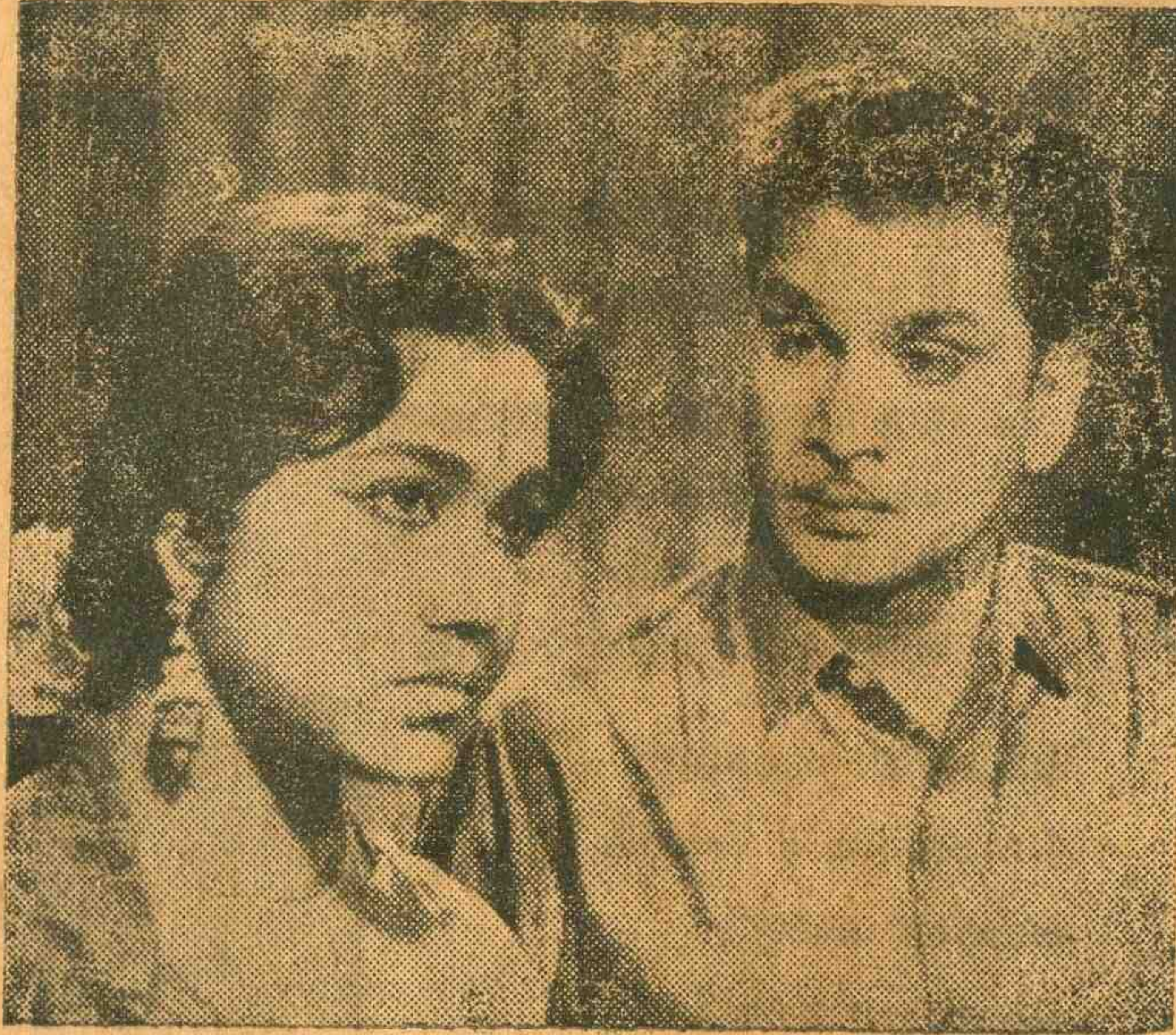
అదుగు అదుగునా అపజయములతో,
అలసి సొలసిన నా హృదయానికి
సుధవై జీవనసుధవై
ఉపశాంతి నివ్వగా ఓర్వని వారలు

ఎవరో॥

అనురాగానికి ప్రతిరూపాలై
అది దంపతులవలె మీరుంటే
ఆనందంతో మురిశానే
ఆత్మీయులుగా తలచానే
అందుకు ఫలితం అనిందేనా

॥ఎవరో॥

మనిషికి మనిషికి మమత కూడదా ?

మనసు తెలుసుకొను మమతే లేదా ?

ఇది తీరని కాశం !

ఇది మారని తోకం

మానవుడే దానవుడై మనలే చీకటి నరకం

॥ఎవరో॥

సాంకేతిక నిపుణులు:

నిర్మాత	డి. మధుసూదనరావు, బి. ఏ.
దర్శకుడు	ఆదుర్తి సుబ్బారావు
అసోసియేట్ దర్శకుడు	కె. విశ్వనాథ్, బి.ఎస్. సి.

కథ	కుమారి కోడూరి కొనల్యాదేవి
(ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక పోటీలో)	
ప్రథమ బహుమతిపొందిన	“చక్రభ్రమణం” - నవల)
సంభాషణలు	ఆచార్య ఆత్రేయ
పాటలు	ఆత్రేయ, శ్రీ శ్రీ. దాశరథి, ఆరుద్ర, కొనరాజు
ఛాయాగ్రహణం	పి. యస్. నెల్వరాజ్
సంగీతం	యస్. రాజేశ్వరరావు
కళా దర్శకుడు	జి. వి. సుబ్బారావు
నృత్యం	హీరాలాల్, పసుమర్తి కృష్ణమూర్తి
కూర్పు	టి. కృష్ణ
అలంకరణ	కౌదరి, నాగేశ్వరరావు, వీరాజు
శబ్దగ్రహణం	కృష్ణంరాజు
ప్రొసెసింగు	యస్. రాజన్న
స్టిల్లు	సత్యం (జై హింద్ స్టూడియో)
స్టూడియో	సారథి (హైద్రాబాద్)

తారాగణం:

చక్రవర్తి

మాధవి

రవీంద్ర

నిర్మల

శ్రీధర్

శ్రీదేవి

సుధ

సూర్యకాంతం

పద్మ

వెంకటస్వామి

రమణ

జగన్నాథరావు

శేఖర్

ఏ. నాగేశ్వరరావు

సావిత్రి

కె. జగ్గయ్య

జానకి

గుమ్మడి

కుమారి కృష్ణకుమారి

కుమారి గీతాంజలి

సూర్యకాంతం

జయంతి

పద్మనాభం

చలం

సంగమేశ్వరరావు

మురళీకృష్ణ